

JOAN CARLES ARPÍN
Geògraf

Urbanisme no rima amb optimisme

La idea de la capital de seguir el model de Pontevedra no ha passat de bon propòsit

Quan s'està a punt de tancar l'any, sembla gairebé obligatori fer una mirada enrere i valorar allò que ha anat succeint, com si tot el que ha quedat pendent i que ultrapassi aquest lapse de temps ja sigui irrealitzable, d'acord amb alguna força poderosa, sigui Jedi o el costat fosc. Bé, el cert és que es tracta sempre d'un bon exercici, si es fa honestament. De vegades, cal ser crític amb un mateix i, d'altres, amb aquells que van marcar uns objectius sobre algun tema important per al conjunt de la ciutadania; ja sabeu de qui parlo.

Des que em puc atansar en aquesta finestra, sempre he volgut donar protagonisme a un tema del qual trobo que es parla poc en aquest país, el de les ciutats sostenibles. Aquest terme, ampli i inclusiu, engloba aspectes com la mobilitat, l'accessibilitat, la igualtat, els valors ambientals, la interacció i cohesió social, i altres aspectes que defineixen si un entorn urbà procura una bona qualitat de vida als seus habitants o, en canvi, genera disparitat, inseguretat i, fins i tot, amenaça la seva salut i genera aïllament social.

Així doncs, pel març, vam tenir notícies molt esperançadores, quan Andorra la Vella prenia com a model a seguir la multipremiada i bonica ciutat de Pontevedra. Si no sabeu què fer i encara heu de fer vacances, us puc assegurar que seria una bona opció per passar-hi uns dies. Doncs bé, recomanacions a part, semblava un bon inici, i ho és, sempre que s'aposti en ferm i no només s'apliqui unes pinzellades diluïdes, en

què difícilment s'intueixi el projecte originari, per molt que s'hagi d'adaptar a la nostra realitat.

El problema és que, ara per ara, res sembla haver-se, no diré materialitzat, ni tan sols projectat en un nou pla o model de ciutat, almenys sobre el paper. I aquest és un dels grans dèficits que patim en la planificació urbana dels nostres pobles i ciutats, ja que es fan actuacions de forma aïllada, inconnexes entre si i amb un objectiu concret a assolir, sense tenir en compte la com-

La preocupació més recurrent de l'any ha sigut augmentar les places d'aparcament

Hi ha barris deixats de la mà de Déu, i Meritxell ja no sabem si puja o baixa

plexitat de l'ecosistema urbà ni, moltes vegades, les necessitats dels ciutadans residents. Així, difícilment arribarem a assolir cap mena de sostenibilitat, i menys si no és mitjançant la participació pública dels ciutadans.

Si repassem les accions comunals al llarg de l'any, destaca sobre manera la preocupació per les dotacions d'aparcaments, des d'un estudi encarregat pel Comú de la capital. Aquest estudi sosté que es necessiten 8.000 places més, fins a totes les que ha construït el

d'Escaldes. Aquest fet no pot ser més contradictori, si es tenia la voluntat d'implementar un model tan disruptiu com el de Pontevedra. Ni tan sols s'ha començat per la part més immediata i efectiva, com pot ser la de crear les condicions per a una ciutat 30, tot reduint la perillosa velocitat amb què circulen molts cotxes i motocicletes. Això no deixa gaire marge a l'optimisme.

Mentrestant, continua augmentant la perillositat als nostres carrers, amb atropellaments mortals inclosos. Els episodis de contaminació esdevenen una amenaça per a la salut de la població, tot i que passen pràcticament desapercibuts per als mitjans de comunicació. Només un partit polític, en aquest cas SDP, en fa ressò. No sabem què fer amb els carrers més emblemàtics; l'avinguda Meritxell ja no se sap si puja o baixa. Hi continua havent barris abandonats al seu destí, i així fins demà al matí.

Caldria tenir clar, a aquestes alçades, que per a un país sostenible s'haurien de posar en pràctica una sèrie de mesures que garanteixin la reducció de l'ús del cotxe privat, la reducció del seu impacte ambiental i urbanístic i, és clar, el foment del transport públic, el gran marginat, així com el no motoritzat.

Queden esclertes per a l'optimisme, sí! Encara hi ha qui creu en aquest model de ciutat més humana i alguns la reclamem. Però ja s'acaba un altre any. Bones festes a tothom, menys als conductors que fan servir el mòbil a la carretera.